KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 1.9.2005
KOM(2005) 388 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

O REGIONÁLNYCH PROGRAMOCH OCHRANY

OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

O REGIONÁLNYCH PROGRAMOCH OCHRANY

1. ÚVOD

1. Oznámenie Komisie zo 14. júna 2004 „*Zlepšenie dostupnosti trvalých riešení*“ (KOM(2004) 410) (ďalej len „oznámenie z júna 2004“) obsahuje návrhy na nový prístup EÚ k medzinárodnému režimu ochrany. Mali by byť predložené regionálne programy ochrany s cieľom posilniť ochrannú kapacitu dotknutých regiónov a lepšie chrániť skupiny utečencov, ktoré sa v nich nachádzajú, a to poskytnutím trvalých riešení (tieto tri trvalé riešenia predstavujú repatriáciu, miestnu integráciu alebo presídlenie do tretej krajiny, ak nie je možné uskutočniť jedno z prvých dvoch uvedených riešení)[1]. Oznámenie obsahovalo aj návrhy na vytvorenie programu presídľovania na úrovni EÚ, ktorý by mohol priniesť trvalé riešenie pre väčšie množstvo utečencov a zabezpečil by lepšiu organizáciu a riadenie ich vstupu na územie EÚ.

2. V Haagskom programe zo 4. - 5. novembra 2004 Európska rada uznala, že je potrebné, aby EÚ v duchu spoločnej zodpovednosti prispela k vytvoreniu dostupnejšieho, spravodlivejšieho a efektívnejšieho medzinárodného systému ochrany v spolupráci s tretími krajinami a umožnila prístup k ochrane a trvalým riešeniam v čo najskoršej fáze. Stanovili sa rozdiely medzi odlišnými potrebami krajín nachádzajúcich sa v regiónoch tranzitu a pôvodu. Úsilie krajín nachádzajúcich sa v regiónoch pôvodu a tranzitu o posilnenie ich kapacít na ochranu utečencov bude podporované. Pokiaľ ide o krajiny a regióny pôvodu, Európska rada ďalej vyzvala Komisiu, aby v partnerstve s dotknutými tretími krajinami a v úzkej spolupráci s Úradom vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR) vypracovala regionálne programy ochrany EÚ. Tieto programy by mali byť založené na skúsenostiach získaných z pilotných programov ochrany, ktorých realizácia by mala začať do konca roka 2005. Tieto programy budú obsahovať celú škálu relevantných nástrojov zameraných najmä na budovanie kapacít a budú zahŕňať spoločný program presídľovania pre členské štáty, ktoré by mohli byť pripravené sa na takomto programe dobrovoľne podieľať. Pokiaľ ide o tranzitné krajiny, Európska rada zdôraznila potrebu intenzívnejšej spolupráce a budovania kapacít na južných a východných hraniciach EÚ, ktoré by týmto krajinám umožnili lepšie riadiť migráciu a poskytovať primeranú ochranu utečencom.

3. Toto oznámenie je odpoveďou Komisie na závery Rady z 2. - 3. novembra 2004, v ktorých bola Komisia vyzvaná, aby najneskôr do júla 2005 predložila akčný plán

---

[1] ***Repatriácia*** znamená návrat osoby do domovskej krajiny. V kontexte trvalých riešení sa repatriácia uskutočňuje bezpečným a dôstojným spôsobom.
Miestna integrácia predstavuje integráciu utečenca do spoločenstva hostiteľskej krajiny s perspektívou legálneho pobytu a osobnej autonómie.
Presídlenie zahŕňa výber a premiestnenie utečencov z krajiny, v ktorej hľadali ochranu, do tretej krajiny, ktorá im poskytuje istotu ochrany vrátane pobytu a perspektívy integrácie a autonómie. K presídleniu možno pristúpiť v prípade, ak sa utečenci nemôžu vrátiť do svojej krajiny pôvodu ani integrovať v krajine prvého azylu. Možnostiam presídlenia v kontexte EÚ sa vo väčšej miere venuje „*Realizačná štúdia o vytvorení schém presídľovania v členských štátoch EÚ alebo na úrovni EÚ, na pozadí spoločného európskeho azylového systému s cieľom spoločného konania o azyle*“ (uverejnená Komisiou v máji 2004).

pre jeden alebo viacero regionálnych programov ochrany. Rada vyhlásila, že pilotný regionálny program ochrany by mal byť prispôsobený špecifickej situácii a zameraný na ochranu. Mal by byť založený na sérii opatrení, ako je pomoc tretím krajinám pri plnení medzinárodných povinností vyplývajúcich zo Ženevskej konvencie a iných príslušných medzinárodných nástrojov, pri posilňovaní ochrannej kapacity, zlepšovaní prístupu k registrácii a miestnej integrácii a pomoc zameraná na zlepšenie miestnej infraštruktúry a riadenia migrácie. Rozvoj a implementácia týchto programov by mali prebiehať v úzkej spolupráci s UNHCR a v prípade potreby aj s inými medzinárodnými organizáciami. Mali by sa uviesť možnosti financovania z prostriedkov EÚ a z iných zdrojov. Je potrebné zabezpečiť koherenciu s prístupom Spoločenstva k danému regiónu a dotknutým tretím krajinám.

4. Regionálne programy ochrany budú vychádzať z už existujúcich činností, najmä z finančných programov AENEAS a TACIS a nebudú založené na novom finančnom rámci. Toto oznámenie obsahuje opis všeobecného rámca, v ktorom by sa regionálne programy ochrany mali realizovať, odporúčania týkajúce sa ich uplatnenia z geografického hľadiska a vysvetlenie týkajúce sa spôsobu, ktorý umožní zaradenie regionálnych programov ochrany do systému vzťahov Spoločenstva s daným regiónom a dotknutými krajinami. Prvá časť je venovaná širšiemu politickému kontextu oznámenia; druhá je zameraná na možný obsah pilotných programov regionálnej pomoci; tretia je venovaná výberu geografických oblastí na realizáciu pilotných regionálnych programov ochrany a tomu, ako je tento prístup možné začleniť do politiky Spoločenstva vo vzťahu k dotknutým krajinám a regiónom; štvrtá a piata časť sa týka konkrétnych regiónov, na ktoré by sa mohli vzťahovať prvé dva pilotné regionálne programy ochrany; v poslednej časti je pozornosť venovaná spôsobu hodnotenia pilotných regionálnych programov ochrany a zabezpečeniu ich udržateľnosti, ako aj ďalším krokom, ktoré by mali nasledovať.

5. Regionálne programy ochrany by mali posilniť kapacity oblastí, ktoré ležia v blízkosti regiónov pôvodu, na ochranu utečencov. Cieľom by malo byť vytvorenie podmienok na uskutočnenie jedného z troch trvalých riešení – repatriácie, miestnej integrácie alebo presídlenia. Rozvoj regionálnych programov ochrany v spolupráci s UNHCR v súlade s Memorandom o porozumení medzi Komisiou a UNHCR z 15. februára 2005, ako aj s tretími krajinami v regiónoch pôvodu, bude vyžadovať koordináciu politík EÚ v oblasti problematiky utečencov, humanitárnej pomoci a rozvoja, aby bolo možné riešiť celý súbor potrieb v oblasti ochrany, ako aj vplyv populácií utečencov na miestne komunity, s cieľom zabezpečiť maximálny prínos pre všetky strany. Operácie v oblasti humanitárnej pomoci v prospech utečencov ako také však nebudú súčasťou regionálnych programov ochrany. Rozhodnutia o humanitárnych operáciách budú naďalej prijímané na základe posúdenia potrieb a operácie budú realizované plne v súlade s humanitárnymi zásadami. Maximalizáciu účinku regionálnych programov ochrany je možné dosiahnuť posúdením toho, aké potenciálne medzery v poskytovaní ochrany existujú a zaistením, aby dodatočné opatrenia dopĺňali a zhodnocovali už existujúce aktivity (najmä humanitárna a rozvojová činnosť). V praxi to bude znamenať potrebu koordinácie politík a zúčastnených aktérov, aby bolo možné poskytnúť utečencom posilnenú ochranu.

2. OBSAH REGIONÁLNYCH PROGRAMOV OCHRANY

6. Regionálne programy ochrany by mali byť flexibilné a prispôsobené konkrétnej situácii a mali by zabezpečiť konzistentnosť s humanitárnou a rozvojovou politikou Spoločenstva a s inými súvisiacimi činnosťami. Cieľom regionálnych programov

ochrany je zvýšiť ochrannú kapacitu tretích krajín. Regionálne programy ochrany by mali pozostávať z praktických činností, ktoré budú skutočným prínosom, a to tak na úrovni ochrany poskytovanej utečencom, ako aj v podpore existujúcich dohôd s príslušnou treťou krajinou. Rovnako by mali prinášať výhody aj hostiteľskej krajine. Na základe týchto úvah by medzi kľúčové činnosti regionálneho programu ochrany mali patriť:

(1) Projekty zamerané na zlepšenie všeobecnej situácie v záležitostiach ochrany v hostiteľskej krajine.

(2) Projekty zamerané na vytvorenie efektívneho postupu pri určovaní štatútu utečenca, ktorý umožní hostiteľským krajinám lepšie riadiť dôsledky migrácie v prípade utečeneckých situácií a umožní im tak lepšie sústrediť zdroje na hlavné skupiny utečencov.

(3) Projekty, ktoré prinášajú priamy prospech utečencom, ktorí sa nachádzajú v situácii utečencov, zlepšovaním podmienok ich prijatia.

(4) Projekty, ktoré prinášajú úžitok miestnej komunite prijímajúcej utečencov, napríklad riešením širších problémov životného prostredia, ktoré sa týkajú utečencov aj hostiteľskej komunity, a šírením informácií o pozitívnom vplyve utečencov.

(5) Projekty zamerané na poskytovanie odborného vzdelávania v oblasti ochrany pre jednotlivcov zaoberajúcich sa utečencami a migrantmi.

(6) Registračná zložka založená na projektovom profile UNHCR pre osoby patriace pod mandát UNHCR v tejto oblasti, ktorá by mohla pomôcť pri meraní dosahu regionálnych programov ochrany.

(7) Záväzok presídlenia, ktorým sa členské štáty EÚ dobrovoľne zaväzujú poskytovať trvalé riešenia pre utečencov ponúknutím miest na presídlenie vo svojich krajinách.

7. Presídlenie utečencov z krajín v regióne pôvodu do členských štátov EÚ bude dôležitým faktorom potvrdzujúcim tretím krajinám partnerskú zložku regionálnych programov ochrany. Komisia poznamenáva, že od oznámenia z júna 2004 viaceré členské štáty uvažujú o vytvorení vlastných národných programov presídľovania. Komisia predpokladá, že táto zmena v prístupe prispeje k širšiemu úspechu regionálnych programov ochrany tým, že významne podporí existujúce úsilie v oblasti presídľovania namiesto toho, aby len začlenila súčasné programy do rámca regionálnych programov ochrany.

8. Po zhodnotení pilotných regionálnych programov ochrany Komisia preskúma možnosť predložiť návrh na štruktúrovanejší prístup k činnostiam v oblasti presídľovania. Takýto návrh bude musieť zohľadniť operačné a logistické potreby riadenia presídľovania na úrovni EÚ. Komisia však čoskoro v súlade s mandátom vyplývajúcim z Haagskeho programu predloží návrh na zmenu a doplnenie rozhodnutia Rady o zriadení Európskeho fondu pre utečencov, aby presídľovanie v rámci regionálnych programov ochrany bolo možné z veľkej časti financovať z prostriedkov Spoločenstva.

3. REGIÓNY PRE PRVÉ REGIONÁLNE PROGRAMY OCHRANY

9. Výber vhodných geografických regiónov pre pilotné regionálne programy ochrany spočíva na viacerých dôležitých faktoroch, akými sú: posúdenie konkrétnych

utečeneckých situácií v tretích krajinách; možnosti financovania dostupné v rámci existujúcich fondov Spoločenstva; jestvujúce vzťahy a rámce spolupráce medzi Spoločenstvom a konkrétnymi krajinami alebo regiónmi. V roku 2003 UNHCR identifikoval 38 utečeneckých situácií, ktoré by bolo možné považovať za dlhodobé, pričom v každom z týchto prípadov minimálne 25 000 utečencov žilo v exile viac než 5 rokov. Existujú aj ďalšie utečenecké situácie, pre ktoré by spojené úsilie v rámci regionálnych programov ochrany bolo prínosom. Na účely pilotných regionálnych programov ochrany je však dôležité zamerať sa na jasne vymedzenú oblasť a zároveň stavať na už existujúcich skúsenostiach získaných na základe činností financovaných prostredníctvom iných nástrojov v oblasti vonkajších vzťahov a rozvoja a zohľadniť potrebu pridanej hodnoty a možnosti vytvoriť mechanizmus hodnotenia prijatých opatrení.

10. Existujú však aj politické faktory, ktoré je potrebné zohľadniť. Napríklad je potrebné uznať skutočnosť, že pre EÚ je dôležité venovať pozornosť obom typom regiónov, tranzitným regiónom aj regiónom pôvodu, keďže ich povaha je odlišná a každý z nich si vyžaduje rozdielny prístup. Pokiaľ ide o tranzitné regióny, členské štáty venovali zvláštnu pozornosť **západným novým nezávislým štátom**. Za dôležitú prioritu bola považovaná aj činnosť v **subsaharskej Afrike** (**Veľké jazerá/východná Afrika**), najmä vzhľadom na možnosti presídľovania z tohto regiónu a z hľadiska začatia dialógu s krajinou alebo krajinami v regióne pôvodu.

11. Na získanie potrebnej politickej podpory pre prijaté opatrenia na úrovni EÚ a na získanie dôvery zúčastnených tretích štátov je však potrebné vybrať región, v ktorom je možné dosiahnuť rýchle a zreteľné výsledky. Vzhľadom na to má Komisia v úmysle najprv vykonať potrebné prípravné kroky na pomoc orgánom **západných nových nezávislých štátov** (Ukrajina/Moldavsko/Bielorusko) pri príprave pilotného regionálneho programu[2] v tranzitnom regióne.

4. REGIONÁLNY PROGRAM OCHRANY PRE ZÁPADNÉ NOVÉ NEZÁVISLÉ ŠTÁTY

12. Z diskusie s členskými štátmi vyplynulo, že jasnou prioritou sú **západné nové nezávislé štáty** (Ukrajina, Moldavsko, Bielorusko). Tento región je už v súčasnosti významnou prioritou v rámci politiky vonkajších vzťahov a finančnej pomoci Spoločenstva, ktorá zahŕňa aktivity v oblasti ochrany financované Spoločenstvom alebo jednotlivými členskými štátmi. Od začiatku 90. rokov UNHCR spolupracoval s vládami a ostatnými zúčastnenými stranami s cieľom pomôcť pri rozvoji azylovej legislatívy a infraštruktúry. Okrem ďalšej práce v tejto oblasti budú potrebné aj nové opatrenia pokiaľ ide o prijímanie, integráciu a presídľovanie.

13. Pilotný regionálny program ochrany pre tento región by mal byť postavený na výsledkoch práce, ktorá sa už začala v spolupráci s orgánmi krajín patriacich do skupiny západných nových nezávislých štátov, a mal by ich dopĺňať. Hlavné ťažisko činnosti by malo spočívať v posilnení už existujúcej ochrannej kapacity. To by mohlo zahŕňať posilnenie subsidiárnej ochrany, integrácie a registrácie, ako aj hlavných ochranných činností súvisiacich s posudzovaním prípadov a prijímaním.

---

[2] Činnosť v Bielorusku bude zameraná na budovanie ochrannej kapacity prostredníctvom mimovládnych organizácií a kontakty s vládnymi orgánmi budú obmedzené a budú prebiehať len v miere, ktorá je nevyhnutná na efektívnu implementáciu projektov. Štátne orgány však môžu mať z programu úžitok, ak budú súhlasiť so spoluprácou v oblasti aspektov ľudských práv súvisiacich s problematikou utečencov, ako sú napríklad subsidiárna ochrana, právne a zdravotné služby, rozvoj programov integrácie utečencov atď.

Návrhy na činnosti v týchto oblastiach by mali byť predložené v rámci výzvy na predloženie návrhov AENEAS 2005, regionálnych akčných programov TACIS 2006 a iných dostupných možností financovania. Existujúce štruktúry by sa mali zmeniť tak, aby podporovali komplementaritu, ktorú prináša pilotný regionálny program ochrany. Z programu AENEAS je na azyl a medzinárodnú ochranu v tomto regióne vyčlenená suma vo výške približne 2 milióny eur.

5. ĎALŠIE REGIONÁLNE PROGRAMY OCHRANY

14. V súvislosti s rozvojom pilotného regionálneho programu ochrany s krajinou alebo krajinami v regióne pôvodu je možnosť podniknúť ďalšie kroky zamerané na lepšiu ochranu utečencov z oblasti **Veľkých jazier** príležitosťou, ktorá by mohla zodpovedať plánovaniu dostupných finančných nástrojov, ústrednému postaveniu presídlenia ako možného trvalého riešenia a politickým prioritám vyjadreným členskými štátmi. Príležitosť pre EÚ spočíva v možnosti rozvíjať dobre koordinovanú a strategickú činnosť v oblasti ochrany a presídľovania s relevantnými tretími krajinami pri plnom rešpektovaní zásady vlastníctva[3]. To je v súlade so zámermi, ktoré UNHCR sleduje prostredníctvom svojej iniciatívy „*Konvencia plus*“[4].

15. Tento región samozrejme predstavuje pre prvý regionálny program ochrany, ktorý bude menšieho rozsahu, veľkú výzvu. Rozmer utečeneckých situácií v tejto oblasti je taký, že je ťažké predstaviť si, že regionálny program ochrany s obmedzenými zdrojmi, ktoré sú k dispozícii v rámci programu AENEAS, by mohol mať trvalý účinok. Pilotný regionálny program ochrany by mal preto byť zameraný tak, aby staval na výsledkoch už začatej práce, zmenil reálnu situáciu utečencov a využil väčšiu ochotu členských štátov podieľať sa na presídľovaní z tohto regiónu. Na jeho realizáciu by tak mohla byť vybratá konkrétna a menšia geografická oblasť v rámci regiónu. V nej by bolo možné začať s realizáciou série cielených činností a dosiahnuť výraznejší efekt než v prípade, že by boli činnosti rozptýlené v rámci celého regiónu. **Regionálnosť** by bola zaručená, pretože utečenci, ktorí by z realizácie pilotného regionálneho programu mali úžitok, sú z celého regiónu Veľkých jazier. Tento regionálny program ochrany menšieho rozsahu by mohol byť katalyzátorom ďalších činností a základom pre budúci rozsiahlejší a komplexnejší regionálny program ochrany.

16. **Tanzánia**, v ktorej sa nachádza veľké množstvo utečencov z Burundi a Konžskej demokratickej republiky, by mohla byť takýmto typom geografickej oblasti.

---

[3] Seminár o presídľovaní organizovaný britským predsedníctvom 4. a 5. júla v Londýne potvrdil dôležitosť strategického použitia presídlenia ako nástroja na posilnenie ochrannej kapacity v tretích krajinách.

[4] Vysoký komisár OSN pre utečencov požadoval v *Konvencii plus* nové dohody, ktoré by doplnili dohovor o utečencoch a napomohli ochrane utečencov a dosiahnutiu trvalých riešení v regiónoch pôvodu. Cieľom je využiť dohovory a záväzky štátov vyplývajúce z multilaterálnych dohôd zameraných na osobitné prípady, o.i. prostredníctvom komplexných plánov činnosti. UNHCR predpokladá, že tieto nové ustanovenia, vo forme multilaterálnych „osobitných ustanovení“ by mohli pozostávať z komplexných plánov činností zameraných na zabezpečenie efektívnejších a predvídateľnejších reakcií na rozsiahlu situáciu utečencov, vrátane dodatočnej rozvojovej pomoci zameranej na dosiahnutie vyrovnanejšieho rozdelenia bremena a na podporu sebadôvery utečencov a navrátilcov v krajinách, ktoré prijímajú veľké množstvo utečencov; multilaterálnych záväzkov týkajúcich sa presídlenia utečencov; a dohody o úlohách a zodpovednosti krajín pôvodu, tranzitu a určenia v prípade situácie druhotného nepravidelného pohybu.

V strategickom dokumente pre krajinu a v národnom indikatívnom programe, ktoré Tanzánia Spoločenstvo uzatvorili na obdobie rokov 2001 – 2007, sa uvádza, že Tanzánia je hostiteľskou krajinou najväčších skupín utečencov v Afrike, a preto je aj adresátom jedného z najväčších programov núdzovej pomoci úradu ECHO. Spoločenstvo bude naďalej podporovať mierový proces v Burundi a v Konžskej demokratickej republike tak, aby boli vytvorené podmienky na návrat utečencov. V regionálnej stratégii pre región východnej a južnej Afriky a Indického oceánu, ktorá sa vzťahuje aj na Tanzániu, je budovanie inštitucionálnych kapacít označené za obzvlášť dôležité, najmä s cieľom umožniť regionálnym organizáciám prispievať k podpore riadnej správy vecí verejných, dodržiavaniu ľudských práv a urovnávaniu sporov medzi členskými krajinami.

17. V rámci rozvojovej spolupráce s krajinami AKT má Komisia v úmysle začať dialóg so štátnymi orgánmi Tanzánie o možnostiach využitia regionálneho programu ochrany v krajine a jeho vhodnosti s ohľadom na riešenie problematiky utečencov z regiónu Veľkých jazier. Po ukončení týchto rozhovorov by mohol byť výboru AENEAS predložený na informačné účely prehľad možných oblastí, ktorých sa projekt týka. Návrhy na činnosti by tak mohli byť predkladané ako projekty v rámci programu AENEAS. Rozpočet vyčlenený na činnosti zamerané na trvalé riešenia pre utečencov v subsaharskej Afrike dosahuje v roku 2005 približne 4 milióny eur. Ďalších 5 miliónov eur je vyčlenených na činnosti súvisiace s riadením migrácie.

18. Pokiaľ ide o ďalší rozvoj regionálnych programov ochrany, do úvahy prichádzajú najmä **Severná Afrika**, **Afganistan** a **Africký roh**. Týmito regiónmi sa členské štáty počas vzájomných rozhovorov podrobne zaoberali. Na **Afganistan** sa zameriava veľká časť činností realizovaných na úrovni Spoločenstva i na úrovni jednotlivých členských štátov, ktoré kladú dôraz najmä na bezpečný návrat štátnych príslušníkov Afganistanu do ich krajiny. V regióne **Afrického rohu** sa UNHCR zúčastňuje na prípravnom projekte komplexného akčného plánu pre somálskych utečencov. Výsledky týchto prebiehajúcich aktivít by mohli mať zásadný význam pri zhodnotení potreby pomoci relevantným tretím krajinám pri príprave prípadného budúceho regionálneho programu ochrany pre tento región. **Severná Afrika** tiež jasne patrí medzi priority členských štátov a už v súčasnosti je na ňu zameraná veľká časť činností financovaných Spoločenstvom. Komplexnejší charakter migrácie z krajín Severnej Afriky si však možno vyžiada širší prístup. Dôležitým faktorom pri úvahách o realizácii regionálnych programov ochrany v týchto a ďalších regiónoch bude určenie cieľových skupín na presídlenie zo strany UNHCR.

6. HODNOTENIE, UDRŽATEĽNOSŤ A ČASOVÝ PLÁN

19. Pilotné regionálne programy ochrany budú predstavovať dodatočné úsilie zameraným na ochranu utečencov a počas počiatočnej fázy tohto nového prístupu ich bude potrebné presne monitorovať a hodnotiť. Komisia plánuje v roku 2007 uskutočniť nezávislé externé hodnotenie, ktoré bude zamerané najmä na účinky a výsledky programov.

20. Na základe tohto hodnotenia Komisia posúdi dosah pilotných regionálnych programov ochrany a podá o ňom správu. Preskúma potrebu systematickejšieho prístupu k regionálnym programom ochrany vrátane možnosti vytvorenia štruktúrovaných partnerstiev s relevantnými medzinárodnými organizáciami poverenými implementáciou súvisiacich činností. Na tomto základe Komisia rozhodne o ďalších potrebných krokoch.

21. S cieľom efektívne monitorovať a hodnotiť regionálne programy ochrany Komisia zabezpečí, aby projekty predložené v rámci výzvy na predloženie návrhov AENEAS, ktoré budú regionálnymi programami ochrany, boli koordinované tak, aby priniesli výsledky približne v rovnakom čase, čo umožní prostredníctvom vypracúvania predbežných správ a častých kontrol zaistiť kontinuitu medzi pôvodnými programami a potrebnými následnými opatreniami.

7. ZÁVER

22. Regionálne programy ochrany sú prvým krokom v rámci posilneného prístupu k medzinárodnej ochrane. Sú tiež pre EÚ príležitosťou dosiahnuť sériu operačných výsledkov s cieľom zlepšiť reálnu situáciu utečencov. Ich pridaná hodnota spočíva v deľbe zodpovednosti, ktorú prináša presídľovanie, ako aj v záväzku vyvinúť dodatočné úsilie zamerané na zmenu situácie utečencov k lepšiemu. Hoci je táto iniciatíva rozsahom obmedzená, mala by zároveň posilniť postavenie problematiky utečencov a ochrany ako politickej priority, z čoho budú profitovať utečenci, dotknuté tretie krajiny a členské štáty EÚ.

23. Komisia zabezpečí primeranú koordináciu medzi členskými štátmi a krajinami pôvodu, tranzitu a prvého azylu, zapojenými do realizácie a monitorovania pilotných mechanizmov regionálnej ochrany, po konzultáciách s ostatnými zúčastnenými stranami vrátane UNHCR.

24. Komisia vyzýva Radu a Európsky parlament, aby vzali na vedomie stratégiu Komisie týkajúcu sa regionálnych programov ochrany uvedenú v tomto oznámení.